

Η ΑΓΑΠΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

"πάντα υμών εν αγάπη γινέσθω"

Κορυφαίο και θεμελιώδες δόγμα της Εκκλησίας μας είναι η πίστη στην Αγία Τριάδα. Ο Θεός ο αληθινός στον οποίον απευθύνεται η πιστεύουσα καρδιά κάθε ανθρώπου είναι Τριαδικός: ο άναρχος Πατήρ, "ο τα πάντα δημιουργήσας δι' Υιού συνεργεία του Αγίου Πνεύματος" ο συνάναρχος Υιός, "δι ου τον Πατέρα εγνώκαμεν και το Πνεύμα το Αγιον επεδήμησεν εν κόσμω" και το συναϊδιον Αγιον Πνεύμα, "το εκ του Πατρός εκπορευόμενον και εν Υιώ αναπαυόμενον". Τα τρία πρόσωπα της ομοουσίου Αγίας Τριάδος αλληλοπεριχωρούνται. Από αυτή τη δογματική αλήθεια της Εκκλησίας μας απορρέει η ηθική διδασκαλία γης για την αγάπη, με την οποία σαγήνευσε όλο τον κόσμο.

Η αγάπη στη ζωή μας

Ο απόστολος Παύλος στη σημερινή περικοπή απευθύνεται στην Αποστολική Εκκλησία της Κορίνθου και προτρέπει τους εκεί πιστούς να επιδίδονται σε έργα ευάρεστα στο Θεό, τονίζοντας ότι το στοιχείο που θα χαρακτηρίζει αυτή τη συμπεριφορά θα είναι η αγάπη: "Πάντα εν αγάπη γινέσθω".

Η αγάπη μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας είναι εκείνη που πρέπει να χαρακτηρίζει όλες τις διαστάσεις των ανθρώπινων ενεργειών. Από αγάπη οφείλουμε να πράττουμε (αιτία της πράξεως), με αγάπη οφείλουμε να εργαζόμαστε (ταυτότητα της πράξεως) και αγάπη οφείλουμε να αποβλέπουμε (σκοπός της πράξεως)

Το κάθε έργο μας πρέπει να είναι μια μαρτυρία του Χριστού. Δηλαδή, πρέπει να προβάλλουμε τον Ιησού Χριστό, ώστε να δοξάζεται το όνομά Του και να οικοδομούνται οι ανθρώπινες ψυχές, "υπέρ ών Χριστός απέθανε" (Ρωμ. Ιδ' 15). Γι' αυτό η αιτία, η ταυτότητα και ο σκοπός των πράξεών μας είναι απαραίτητο να διακρίνονται από την αγάπη του Χριστού, τη μεγαλύτερη αγάπη που γνώρισε ο κόσμος: "Μείζονα ταύτης αγάπην ουδείς έχει, ίνα τις την ψυχήν αυτού θή υπέρ των φίλων αυτού" (Ιωάν. ιε' 13).

Αιτία, ταυτότητα και σκοπός των έργων μας

Αιτία των έργων μας πρέπει να είναι η αγάπη, η μεγάλη εκείνη και βαθιά ρίζα η οποία θα απορροφήσει τα απαραίτητα και επωφελή συστατικά για την παραγωγή μεστών, εύχυμων και πολλών καρπών. Πρότυπο μας η θεία αγάπη, δηλαδή, η αιτία της δημιουργίας αλλά και της σωτηρίας του κόσμου. Γι' αυτό γράφει ο ευαγγελιστής Ιωάννης: "ούτω γαρ ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε τον Υιόν αυτού τον μονογενή έδωκεν, ίνα πάς ο πιστεύων εις αυτόν μη απόληται, αλλ' έχη ζωήν αιώνιον" (Ιωάν. γ' 16). Ταυτότητα και περιεχόμενο των έργων μας να είναι η αγάπη, ο σταθερός κορμός που αντέχει στις επιδρομές όλων των με μανία επιτιθεμένων ανέμων. Πηγή αυτής της αγάπης, η αυτοαγάπη, ο ίδιος ο Θεός: "Ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ". (Α' Ιωάν. δ' 16).

Σκοπός των έργων μας να είναι η αγάπη, το πλήρωμα του νόμου, η σύνοψη όλων των εντολών, η πρωτανεύουσα των αρετών, η οποία θεώνει τον άνθρωπο. Πυξίδα μας, λοιπόν, ο λόγος του Χριστού μας: " Ταύτα εντέλλομαι υμίν, ίνα αγαπάτε αλλήλους ". (Ιωάν. ιε' 17).

Αγαπητοί μου!

Όταν ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός έθεσε στους αγίους αυτού μαθητές και Αποστόλους το διακριτικό γνώρισμα των πιστών Του, προσδιόρισε την αγάπη: "Εν τούτω γνώσσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί εστέ, εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις" (Ιωάν. ιγ' 35). Εμείς όλοι, που έχουμε την τιμή "τέκνα Θεού γενέσθαι", φέρουμε με συνέπεια αυτό το διακριτικό γνώρισμα: Είμαστε φρυκτωροί αγάπης στη ζοφερή νύχτα της αφιλίας που σκιάζει τον κόσμο μας; Γινόμαστε άγγελοι αγάπης φέρνοντας σαν αύρα το μήνυμά της μέσα στις κραυγές του πόνου και τους εκκωφαντικούς ήχους των κατά του Θεού ιδεολογιών; Ας διοχετεύσουμε "εις πάντας αρμούς, εις νεφρούς, εις καρδίας" τη θεία αυτή αρετή για να ομολογούμε αξίως "Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον".

Αρχιμ. Θ. Απ.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α' Κορ. ιστ' 13-24)

Μένετε στερεοί στην πίστη

Αδελφοί, γρηγορείτε, στήκετε εν τη πίστει, ανδρίζεσθε, κραταιούσθε. Πάντα υμών εν αγάπη γινέσθω. Παρακαλώ δε υμάς, αδελφοί οίδατε την οικίαν Στεφανά, ότι εστίν απαρχή της Αχαίας και εις διακονίαν τοις αγίοις 'εταξαν εαυτούς ινα και υμείς υποτάσσησθε τοις τοιούτοις και παντί τω συνεργούντι και κοπιώντι. Χαίρω Δε επί τη παρουσία Στεφανά και Φουρτουνάτου και Αχαικού, ότι το υμών υστέρημα ούτοι ανεπλήρωσαν ανέπαυσαν γαρ το εμόν πνεύμα και το υμών. Επιγινώσκετε ουν τους τοιούτους. Ασπάζονται υμάς αι εκκλησΐαι της Ασίας. Ασπάζονται υμάς εν Κυρίω πολλά Ακύλας και Πρίσκιλλα συν τη κατ' οίκον αυτών εκκλησΐα. Ασπάζονται υμάς οι αδελφοί πάντες. Ασπάσασθε αλλήλους εν φιλήματι αγίω. Ο ασπασμός τη εμή χειρί Παύλου. Ει τις ου φιλεί τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, ήτω ανάθεμα. Μαράν αθά. Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού μεθ' υμών. Η αγάπη μου μετά τα πάντων υμών εν Χριστώ Ιησού αμήν.

Μετάφραση της Αποστολικής περικοπής

Αδέλφια, αγρυπνεΐτε, στέκεστε σταθεροί στην πίστη, να είστε θαρραλέοι και δυνατοί. Ό,τι κάνετε, να γίνεται με αγάπη. Τώρα σας παρακαλώ, αδελφοί ξέρετε ότι η οικογένεια του Στεφανά ήταν οι πρώτοι χριστιανοί της Αχαίας και έταξαν τους εαυτούς τους στην υπηρεσία των πιστών. Να υποτάσσετε και σεις σε τέτοιους ανθρώπους και στον καθένα που συνεργάζεται και κοπιάζει. Χαίρομαι για τον ερχομό του Στεφανά, του Φουρτουνάτου και του Αχαικού, διότι αυτοί αναπλήρωσαν την απουσία σας καθησύχασαν το δικό μου πνεύμα και το δικό σας. Ν' αναγνωρίζετε τέτοιους ανθρώπους. Σας χαιρετούν οι Εκκλησΐες της Ασίας. Σας στέλνουν πολλούς χαιρετισμούς εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα μαζί με την εκκλησΐα του σπιτιού τους. Σας χαιρετούν όλοι οι αδελφοί. Χαιρετήστε ο ένας τον άλλο με άγιο φίλημα. Ο χαιρετισμός γράφεται με το χέρι το δικό μου του Παύλου. Όποιος δεν αγαπά τον Κύριο Ιησού Χριστό, ας είναι ανάθεμα. Μαράν αθά (που σημαίνει: Έλα, Κύριε). Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού να είναι μαζί σας. Η αγάπη μου είναι μαζί με όλους σας εν Χριστώ Ιησού. Αμήν.